

CU
HRISTOS ÎN
ORICE CRIZĂ

DR. ADRIAN ROGERS

Pastorul, învățătorul și autorul **Dr. Adrian Rogers** a făcut cunoscută dragostea lui Isus Hristos oamenilor din lumea întreagă și a influențat nenumărate vieți prezentând adevărul biblic profund cu o așa simplitate încât un copil de 5 ani îl poate înțelege și totuși continuând să vorbească inimii unui adult de 50 de ani.

Dragostea de Mare Preț (Love Worth Finding)

a luat ființă în 1987 ca lucrarea de misiune prin radio și televiziune a Dr. Adrian Rogers și rămâne sursa exclusivă de transmitere a tuturor învățăturilor lui astăzi. Conectându-i pe alții cu înțelepciunea lui biblică, simplu rostită și neschimbătoare, prin resurse precum cărți, materiale video și înregistrări audio, conținut digital și alte mijloace media, căutăm nu doar să le oferim speranța lui Isus celor care nu sunt creștini, ci și să-i încurajăm și să-i consolidăm în credință pe creștinii practicanți.

**CU
HRISTOS ÎN
ORICE CRIZĂ**

DR. ADRIAN ROGERS

ADEVĂRUL CE MERITĂ ÎMPĂRTĂȘIT

Împlinind ultimele cuvinte pe care ni le-a lăsat ca învățătură Domnul Isus în Matei 28:19, colecțiile Adevărul ce Merită Împărtășit ale organizației **Dragostea de Mare Preț** sunt destinate pentru a fi folosite atât în creșterea ta personală cât și, mai important, în misiunea ta de a "merge și a face ucenici..."

Dumnezeu te poate folosi cu ceea ce ai, acolo unde ești. Și El îți va purta de grijă fiecărei nevoi.

DR. ADRIAN ROGERS

Această broșură conține mesajul pastorului Adrian Rogers *Cu Cristos in Orice Criza* (#2294), disponibil în limba engleză online accesând linkul de mai jos:

lwf.org/products/christ-of-every-crisis-2294

lwf.org/products/living-supernaturally-series

Cu Hristos în orice criză

Toți avem necazuri. Dar din când în când ajungem la o criză- mă refer la o criză de așa amploare încât nu știm încotro să alergăm până când ne îndreptăm spre Domnul. Petru a intrat într-o astfel de criză, aceasta fiind relatată în Faptele apostolilor 12. Să vă prezint, mai întâi, contextul.

Irod era un conducător crud care îi tortura pe creștini. El l-a omorât pe Iacov, fratele lui Ioan. Și când Irod a văzut că acest lucru place mulțimii, el a căutat să pună în scenă un alt spectacol al unui creștin condamnat la moarte. Astfel că l-a închis pe Petru.

După Paște, Irod planifica să îl aducă pe Petru în fața mulțimilor și să îl omoare și pe el. Dacă ai fi fost Petru, ai fi considerat acest eveniment drept o criză? Cu siguranță! Acesta este tipul de criză pe care vreau să-l abordez în această broșură- o criză de proporții neobișnuite.

Iată criza și finalul ei glorios, așa cum este relatată în Fapte 12:1-11:

Cam pe aceeași vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din Biserică, pentru ca să-i chinuiască, și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Când a văzut că lucrul acesta place iudeilor, a mai pus mâna și pe Petru. (Erau zilele Praznicului Azimilor.) După ce l-a prins și l-a băgat în temniță,

I-a pus sub paza a patru cete de câte patru ostași, cu gând ca după Paște să-l scoată înaintea norodului. Deci Petru era păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el. În noaptea zilei când avea de gând Irod să-l înfățișeze la judecată, Petru dormea între doi ostași, legat de mâini cu două lanțuri, și niște păzitori păzeau temnița la ușă. Și iată, un înger al Domnului a stat lângă el pe neașteptate și o lumină a strălucit în temniță. Îngerul a deșteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: „Scoală-te, iute!” Lanțurile i-au căzut jos de pe mâini. Apoi, îngerul i-a zis: „Încinge-te și leagă-ți încălțăminte.” Și el a făcut așa. Îngerul i-a mai zis: „Îmbracă-te în haină și vino după mine.” Petru a ieșit afară și a mers după el, fără să știe dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie. După ce au trecut de straja întâi și a doua, au ajuns la poarta de fier, care dă în cetate, și ea li s-a deschis singură; au ieșit și au trecut într-o uliță. Îndată, îngerul a plecat de lângă el.

Cum ai fi gestionat tu această criză: să fii aruncat în închisoare pe nedrept și să aștepti moartea de mâinile unui rege fără milă? Iată patru gânduri din pasajul acesta care, mă rog, să te ajute să depășești următoarea criză din viața ta.

Respectă misterul providenței lui Dumnezeu

Pe măsură ce citești Fapte 12, iese în evidență un cuvânt: *providența*, care este mâna ascunsă a lui Dumnezeu. Dumnezeu lucrează continuu în viețile noastre, într-un mod misterios, inexplicabil. Dumnezeu este în umbră, aranjând lucrurile pe care nu le putem vedea.

S-ar putea să fii în mijlocul haosului chiar acum, unde nimic nu pare să aibă sens. Tot ce altădată îți era clar, acum nu mai are sens. Ia seama, doar pentru că ceva nu are sens pentru tine nu înseamnă că nu are sens.

De exemplu, când citim Fapte 12 am putea gândi: *"De ce a îngăduit Dumnezeu ca un nemernic precum Irod să fie rege? Nu este Dumnezeu în control? Dacă eu eram Dumnezeu, l-aș fi transformat într-un broscoi. De ce a trebuit ca Iacov să fie ucis, iar Petru eliberat? Are Dumnezeu favoriți? Este Dumnezeu capricios sau a pierdut Dumnezeu controlul?"*

Prietene, vreau să-ți spun ceva. Noi nu trăim pe baza explicațiilor. Viața nu este o problemă ce trebuie rezolvată, ci un mister care trebuie trăit. Uneori, trebuie să facem un pas înapoi și pur și simplu să respectăm Mâna nevăzută a lui Dumnezeu. El spune:

Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci, cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre. (Isaia 55:8-9)

Ai văzut vreodată un artist pictând un tablou? L-am văzut pe unul la televizor. Într-o oră putea picta un tablou frumos. Poate că l-ați văzut. Împrăștiat culori pe pânză- amestecând o culoare cu o alta. "Puțin mai mult galben aici. Poate niște albastru acolo" își spunea. Mă uitam și mă gândeam: "O, arată incredibil. Cum face acest lucru?"

Și, dintr-o dată, artistul așează pensula pe pânză, amestecă niște culori și spune: "Hâș!" Iar eu mă gândesc: "O, nu! L-ai stricat! Domnule, chiar l-ai distrus. Să vedem cum o s-o scoți acum la capăt."

**Viața nu este o problemă ce
trebuie rezolvată, ci un mister
care trebuie trăit. Uneori,
trebuie să facem un pas înapoi
și pur și simplu să respectăm
Mâna nevăzută a lui Dumnezeu.**

A stropit ceva peste un tablou care credeam că era perfect. Dar ce știam eu? El nu terminase. Am privit cu răbdare până la final, iar el, într-adevăr, a transformat într-o capodoperă ceea ce eu consideram o mare greșală.

Nu avea nici un sens pentru mine atunci când l-am privit pe artist pictând, dar pentru el avea sens.

Doar pentru că lucrurile nu au sens pentru tine, să nu crezi că ele nu au sens. Și doar pentru că nu Îl vezi pe Dumnezeu lucrând nu înseamnă că Dumnezeu nu lucrează.

Câteodată privim ceea ce face Dumnezeu în timp ce Își așterne culorile pe pânza vieților noastre și spunem: "Doamne, chiar faci treabă bună". Apoi ceva se întâmplă, ceva ce nu am planificat (sau nu am vrut) și credem că Dumnezeu chiar a făcut o greșală. V-ați gândit vreodată: "Doamne, *cum ai îngăduit să se întâmple asta?*"

În Fapte 12, vedem puterea nelegiuită a lui Irod, moartea nedreaptă a lui Iacov și, dintr-o dată- Petru este eliberat! Toate aceste lucruri lucrau împreună pentru a evidenția suveranitatea și providența lui Dumnezeu. Romani 8:28 spune: " **...știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.**"

Cei mai mulți dintre noi avem impresia că viața este în întregime bună și apoi se înrăutățește, apoi se îmbunătățește din nou. În general, nu este așa. Viața nu înseamnă patruzeci de mile de drum bun, apoi zece mile de drum rău, apoi șaiszeci de mile de drum bun.

Mai degrabă, viața se aseamănă cu o cale ferată- o șină bună și o șină rea. Binele și răul merg în paralel. Mulți dintre noi nu înțelegem lucrul acesta și devenim frustrați în prezent așteptând timpul când niciun lucru rău nu ni se va mai întâmpla. Spunem ceva de genul: "Voi fi atât de bucuros când toate acestea se vor sfârși și voi putea să fac ceea ce îmi doresc. "

Dacă ești la școală, te vei bucura când vei termina studiile și vei putea începe să faci ceea ce

vrei. Dacă ești părinte, iar copiii îți sunt mici, te vei bucura când aceștia vor crește astfel încât tu vei putea face ce vrei să faci. Bolnav fiind, vei ajunge să te bucuri când te însănătoșești ca apoi să începi să-L slujești pe Dumnezeu așa cum ai vrea.

Permiteți-mi să vă ilustrez acest lucru în felul următor. O fată vrea să se căsătorească cu un băiat, iar părinții ei îi spun: "Nu te căsători cu el. Scumpo, băiatul nu e de caracter, nu poate fi un soț bun. Dar ea spune că îl iubește și intenționează să se căsătorească cu el. Părinții încearcă să facă tot posibilul în această situație, căci doresc să își iubească viitorul ginere.

Cuplul se căsătorește și sosește un copil. După o vreme, soțul se dovedește a fi un afemeiat - exact cum se temeau părinții - și își părăsește soția. În această situație, i-aș întreba pe părinții fetei: "Dacă ați putea, ați da timpul înapoi? Aveți grijă cum răspundeți, pentru că dacă veți spune da, veți renunța la acel nepot pe care ați ajuns să îl iubiți așa de mult."

**Doar pentru că nu Îl
vezi pe Dumnezeu
lucrând nu înseamnă că
Dumnezeu nu lucrează.**

Nu este viața misterioasă? Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, îmbină aceste lucruri pentru gloria Sa, iar toate lucrurile lucrează împreună spre bine. Nu putem trăi pe baza explicațiilor, pentru că niciodată nu Îl vom putea explica pe Dumnezeu. În schimb, trăim pe baza promisiunilor.

Te-ai întrebat vreodată de ce Dumnezeu a pus vitaminele în spanac și nu în înghețată? Sau de ce soarele este galben în loc să fie verde? Lasă-L pe Dumnezeu să fie Dumnezeu și respectă misterul providenței Lui. Dacă ești într-o situație critică, nu cere să înțelegi. În schimb, crede că Dumnezeu știe ce face și El știe ce este cel mai bine pentru tine și pentru toți cei implicați. Proverbe 3:5-6 spune:

**Încrede-te în Domnul din toată inima
ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!
Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți
va netezi cărările.**

Dă-mi voie să te încurajez să te străduiești mai mult să descoperi minunata mână ascunsă a lui Dumnezeu și providența Lui citind următoarele pasaje: Deuteronom 8:18; 1 Cronici 29:14; Psalmul 23; 34:7-10; 68:6; 107; 136; Proverbe 16:33; Isaia 45:9; 46:4; 55:10; Ezechiel 36:28-38; Amos 4:7-12; Luca 10:21; Faptele apostolilor 3:17-18; Romani 9:20-21; Iacov 5:14.

Solicită slujirea oamenilor lui Dumnezeu

Faptele apostolilor 12:6b spune: ” **Petru dormea între doi ostași, legat de mâini cu două lanțuri, și niște păzitori păzeau temnița la ușă**”. Petru era închis în regim de maximă siguranță, fiind condamnat la moarte.

Prietene, acea criză a închis toate ușile, cu excepția uneia. Acea era ușa pe care niciun om nu o putea închide. Era ușa rugăciunii. Când nu mai există nicio speranță pe nivel orizontal, întotdeauna există speranță pe nivel vertical. Când oamenii lui Dumnezeu sunt constrânși din toate părțile, rămâne totuși lucrarea rugăciunii.

STĂRUINȚA ÎN RUGĂCIUNE

Faptele apostolilor 12:5 spune: ” **Deci Petru era păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el.**” Biserica se ruga fără încetare pentru ceea ce părea a fi o situație fără ieșire pentru Petru! Eu chiar mă întreb dacă ei nu cumva puneau la îndoială că Dumnezeu le va răspunde rugăciunilor.

Cred că Dumnezeu voia să îi învețe pe ei (și pe noi) o lecție despre rugăciune- trebuie să stăruim în rugăciune. Luca 18:1 relatează: ” **Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.**”

După ce Isus ne-a învățat să ne rugăm, El ne-a spus o pildă despre rugăciunea stăruitoare:

Apoi le-a mai zis: „Dacă unul dintre voi are un prieten și se duce la el la miezul nopții și-i zice: ‘Prietene, împrumută-mi trei pâini, căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu și n-am ce-i pune înaintea’ și, dacă dinăuntru casei lui, prietenul acesta îi răspunde: ‘Nu mă tulbura; acum ușa este încuiată, copiii mei sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ți dau pâini’, – vă spun: chiar dacă nu s-ar scula să i le dea, pentru că-i este prieten, totuși, măcar pentru stăruința lui supărătoare, tot se va scula și-i va da tot ce-i trebuie. (Luca 11:5-8)

Acest om nu a renunțat după o singură încercare. A continuat să încerce. Isus a explicat despre acest fel de rugăciune atunci când a zis:

De aceea și Eu vă spun: Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere capătă; cine caută găsește și celui ce bate, i se deschide. (Luca 11:9-10)

În mod literal, aceasta înseamnă că trebuie să continuăm să cerem, să căutăm și să batem la ușă . Avem nevoie să învățăm că întârzierile lui Dumnezeu nu sunt refuzuri. 1 Tesaloniceni 5:17 spune: ”**Rugați-vă neîncetat**”.

FERVOAREA RUGĂCIUNII

Faptele apostolilor 12:5 ne spune că biserica se ruga **"fără încetare"**. Acest lucru poate fi tradus: "cu intensitate".

Astăzi, cred că motivul pentru care nu ne mai rugăm cu intensitatea cu care s-a rugat biserica primară este acela că noi credem că putem face totul fără rugăciune. Poate că cel mai rău lucru la noi nu este lipsa de rugăciune, ci mândria noastră.

Avem programele noastre, planurile, metodele, pastorii, corurile, clasele de studiu biblic și clădirile noastre. Avem una și alta, așa că noi credem că știm cum să facem totul. Nu avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. Și știți ce face diavolul?

**Diavolul își bate joc de planurile
noastre, râde de organizațiile
noastre, ne ridiculizează
talentele, dar se
teme de rugăciunile noastre.**

Diavolul stă într-un colț, rânjește și spune: "Puteți avea clădirile voastre, corurile, părțile și predicatorul vostru. Puteți avea toate aceste lucruri. Puteți avea chiar studiile voastre biblice, atâta timp cât lăsați deoparte rugăciunea ferventă, plină de puterea lui Dumnezeu, care nu acceptă un "Nu" ca răspuns." Diavolul își bate joc de planurile noastre, râde de organizațiile noastre, ne ridiculizează talentele, dar se teme de rugăciunile noastre.

Ce poți spune despre viața ta de rugăciune? Te rogi intens doar în mijlocul crizei? Sau te rogi intens de fiecare dată când te rogi? Îmi place așa de mult ce a spus Dumnezeu așa cum este surprins în Ieremia 29:13: ” **Mă veți căuta, și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima**” (sublinierea îmi aparține).

Încerc să mă vindec de rugăciunea ocazională—acele rugăciuni care costă puțin. Îmi doresc acel fel de rugăciune pe care Biblia o numește *luptă în rugăciune*. Pavel a cerut pentru el acest fel de rugăciune:

Vă îndemn dar, fraților, pentru Domnul nostru Isus Hristos și pentru dragostea Duhului, să vă luptați împreună cu mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine (Romani 15:30, sublinierea îmi aparține).

Te-ai gândit vreodată la rugăciune ca la o luptă? Îți vine ușor să te rogi sau agonizezi cu adevărat în rugăciune atunci când mijlocești pentru alții? Dacă mijlocești cu adevărat, vei descoperi că diavolul ți se va împotrivi. Rugăciunea este o muncă. Mai degrabă aș predica o oră decât să mă rog o jumătate de oră, când mă gândesc la efortul de care este nevoie pentru o rugăciune autentică. Uneori nu simțim că trebuie să ne rugăm. Prietene, dacă este un timp când trebuie să te rogi, acesta este tocmai atunci când nu ai chef să te rogi. Trebuie să ne rugăm până când dorim să ne rugăm.

PĂRTĂȘIA RUGĂCIUNII

Faptele apostolilor 12:5 spune: ” **Deci Petru era păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe**

rugăciuni către Dumnezeu pentru el” (sublinierea îmi aparține). Dumnezeu este mulțumit când copiii Lui se roagă, dar este și mai mulțumit când copiii Lui se roagă împreună. Dacă ai avut vreodată un partener de rugăciune, înțelegeți modul în care inimile voastre se conectează. Isus a spus:

Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu, care este în ceruri. Căci, acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” (Matei 18:19-20)

Dacă biserica primară se aduna în rugăciune astfel, atunci bisericile noastre trebuie să se adune la astfel de rugăciune pentru frații și surorile noastre, creștini care sunt persecutați pentru credința lor în zilele noastre.

Poate poți să începi o lucrare de mijlocire în rugăciune în biserica ta. Caută nume ale creștinilor persecutați, pune-le pe o listă, apoi cere bisericii tale să se unească în rugăciune pentru ei.

Nimic nu unește biserica mai mult decât rugăciunea.

Nimic nu unește biserica mai mult decât rugăciunea. Când biserica se roagă, sunt situații în care Dumnezeu intervine într-un mod glorios și minunat.

Clasa ta de studiu biblic trebuie să fie o enclavă a rugăciunii. Grupul de diaconi trebuie să se roage. Grupurile de părtășie trebuie să înceapă și să

sfârșească cu rugăciune. Și nu mă refer doar să se spună: "Doamne, binecuvântează-ne". Ce vreau să spun este să vă rugați! Tot ce facem trebuie să fie îmbibat cu rugăciune. Biserica voastră și biserica mea trebuie să fie propulsată de motorul rugăciunii.

CREDINȚA RUGĂCIUNII

Biserica se ruga "către Dumnezeu". Nu rosteau o rugăciune memorată, repetitivă. Nu se rugau să se impresioneze unii pe alții așa cum fac atâția azi.

Am auzit despre un tânăr avocat care stătea în noul său birou. Nu avea niciun client și nici măcar o secretară, dar își agățase firma la intrare. A auzit pași pe hol și s-a gândit că venea primul său client.

A ridicat receptorul să pară că era ocupat și a spus: "Salut. Da, chiar el este. Nu, îmi pare rău, nu mă pot vedea cu tine azi, poate joia următoare. Am un caz foarte greu de susținut care va fi judecat săptămâna viitoare. Sună bine. Vorbim atunci".

Când vizitatorul a intrat în biroul său, el a închis telefonul și a spus: "Da, domnule, cu ce îți pot fi de folos?" Vizitatorul a răspuns: "Sunt de la compania de telefonie și am venit să vă conectez telefonul."

De multe ori, rugăciunile noastre sunt doar pentru a impresiona pe altcineva, dar nu este nimeni la telefon. Acești frați și surori dedicați nu încercau să impresioneze pe nimeni. Nu aveau o petiție pe care să o trimită guvernului pentru a-l elibera pe Petru. Nu aveau bani să-l mituiască pe Irod ca să-l scoată din închisoare. Nu aveau influență politică, dar aveau credința rugăciunii.

Poate că lumea râde, dar prietene, diavolul nu râde. Cineva a spus, înțelept, că diavolul tremură când vede pe cel mai slab dintre sfinți pe genunchi.

ȚINTA RUGĂCIUNII

Din nou, Faptele apostolilor 12:5 spune: **"Deci Petru era păzit în temniță, și Biserica nu înceta să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru el"** (sublinierea îmi aparține). Biserica se ruga pentru Petru. Era o rugăciune nu doar cu intensitate ci și cu specificitate.

Pentru ce te-ai rugat în această dimineață? În mod tragic, multe dintre rugăciunile noastre sunt așa vagi. Dacă Dumnezeu ne-ar răspunde la ele, noi nici măcar n-am ști. Ne rostogolim din pat și mormăim: "Doamne, salvează-i pe cei păcătoși în această dimineață". Ei bine, dacă cineva este salvat, poți spune: "M-am rugat pentru ca cineva să fie salvat și o persoană pierdută a fost mântuită".

Cum știi că a fost rugăciunea ta? Cum poți să știi că nu a fost rugăciunea mea sau a altcuiva? Cel puțin atunci când acești credincioși se rugau pentru Petru și a sosit răspunsul, ei au știut că este un răspuns la rugăciune. A fost făcută pentru el.

Aici, în sud, nu este neobișnuit să-i auzi pe oameni spunând: "Treceți pe la noi cândva". Nu vorbesc serios. Dar i-aș lua în serios dacă ar spune: "Hei, omule, am în frigider cele mai bune fripturi pe care le-ai văzut vreodată. Ai putea veni sâmbăta viitoare la ora cinci să facem un grătar?" Asta da specificitate.

Ce anume ceri de la Dumnezeu? Dacă Dumnezeu ți-ar răspunde la rugăciune, ai ști?

Rugăciunea trebuie să aibă o țintă. Era pentru Petru și Dumnezeu a răspuns.

Odihnește-te în domnia păcii lui Dumnezeu

Faptele apostolilor 12:6 spune:

” În noaptea zilei când avea de gând Irod să-l înfățișeze la judecată, Petru dormea între doi ostași, legat de mâini cu două lanțuri, și niște păzitori păzeau temnița la ușă” (sublinierea îmi aparține).

Nu știu dacă gărzile dormeau, dar Petru dormea! În dimineața următoare urma să fie executat și el putea să doarmă. Și dormea atât de adânc încât îngerul a trebuit să îl lovească în coastă ca să îl trezească! Faptele apostolilor 12:7 relatează:

Și iată, un înger al Domnului a stat lângă el pe neașteptate și o lumină a strălucit în temniță. Îngerul a deșteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: „Scoală-te, iute!” Lanțurile i-au căzut jos de pe mâini (sublinierea îmi aparține).

Pe când citeam aceasta, m-am gândit: Cum putea Petru să doarmă într-o astfel de criză? Iar Dumnezeu m-a învățat trei lucruri:

LUI PETRU NU ÎI MAI ERA FRICĂ DE MOARTE

Lui Petru nu îi era frică de moarte pentru că el Îl văzuse pe Hristosul cel înviat. Am mai spus-o și e necesar să o repet acum: omul nu este gata să trăiască până când nu este eliberat de teama de moarte. Moartea nu mai stârnește frici reale în omul care a avut o întâlnire salvatoare cu Isus Hristos.

Dacă omul care stă în fața morții datorită credinței lui poate să vadă dincolo de mormântul gol unirea cu Domnul Isus Hristos, atunci aceasta îi poate da pace să reziste oricărei încercări. Domnul Isus a venit să ne elibereze din robia fricii de moarte (vezi Evrei 2:15).

Apostolul Pavel, care biruise această teamă și se odihnea în pacea lui Dumnezeu, spunea:

Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură și clipa plecării mele este aproape. M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui (2 Timotei 4:6-8).

Este o povestire despre niște soldați care plecaseră în călătorie pentru a cuceri lumea. Au ajuns la o mică insulă de pe coasta Britaniei și au acostat.

Oamenii de pe insulă au văzut ce se întâmpla și au început să-și facă planuri pentru a-și apăra insula. Cu toate că nu erau un popor războinic, au strâns bâte, furci, greble, pietre- orice puteau

găsi- și au început să coboare dealul pentru a le ieși în întâmpinare soldaților.

Erau pregătiți să lupte până la moarte. Dar ceea ce s-a întâmplat apoi nu se încadra în nimic din ceea ce plănuseră. În drumul lor spre țarm, au fost martori la momentul în care soldații au dat foc bărcii lor și au împins-o înapoi în ocean pentru a arde și pentru a se scufunda.

Acesta a fost, pentru băștinași, un semn clar să se supună. Știți de ce? Au înțeles că această armată nu a venit pentru a se retrage, ei veniseră pentru a cuceri ori a muri. Ei învinseseră frica de moarte.

PETRU ȘTIA CĂ OAMENII LUI DUMNEZEU SE RUGAU PENTRU EL

Știind că cineva se roagă pentru mine mă ajută în lucrarea mea. Ce pace, putere, bucurie și victorie simt când știu că oamenii lui Dumnezeu se roagă pentru mine. Câteodată am senzația că zbor pe aripile vântului și știu că aceasta este datorită rugăciunilor oamenilor lui Dumnezeu.

Petru știa că prietenii lui bombardau cerul pentru el și din această cauză dormea. De asemenea, el era conștient de prezența lui Dumnezeu pentru că el știa că Biblia spune: **"Cel ce te păzește nu va dormita"** (Psalmul 121:3).

Am auzit despre un om care era într-o situație dificilă și reflecta asupra acestui verset din Scriptură. El a spus: "Ei bine, Doamne, nu e nevoie ca amândoi să stăm trezi toată noaptea. Noapte bună. Eu mă duc să dorm în vreme ce Tu stai treaz".

Isaia 26:3-4 spune:

**Celui cu inima tare, Tu-i cheazășuiești
pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.**

Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stâncă veacurilor.

Te rogi tu pentru alții, nu doar pentru eliberarea lor din încercări și persecuții, dar și pentru ca să aibă pacea lui Dumnezeu în mijlocul crizei? Pavel ne-a provocat să facem ” **în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu toată stăruința și rugăciune pentru toți sfinții**” (Efeseni 6:18).

**Ești tu în mijlocul unei
crize? Încredințează-ți
problema lui Dumnezeu- pur
și simplu arunc-o asupra
Domnului. Nu contează cât
de mare este. Dumnezeu
îți va da pace în schimb.**

Ești tu în mijlocul unei crize? Încredințează-ți problema lui Dumnezeu- pur și simplu arunc-o asupra Domnului. Nu contează cât de mare este. Dumnezeu îți va da pace în schimb. Pavel spunea:

Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus (Filipeni 4:6-7, sublinierea îmi aparține).

Soldații credeau că îl păzesc pe Petru în închisoare. Nu. Pacea lui Dumnezeu îl păzea. Pacea lui Dumnezeu îl străjuia pe Petru din toate părțile.

Bucură-te în maiestatea puterii lui Dumnezeu

A pierdut Dumnezeu frâiele atunci când Iacov a fost ucis? Nu. A renunțat Dumnezeu la tronul Său atunci când Petru a fost pus în închisoare? Nu. Dumnezeu nu Și-a părăsit niciodată tronul.

Și iată, un înger al Domnului a stat lângă el pe neașteptate și o lumină a strălucit în temniță. Îngerul a deșteptat pe Petru, lovindu-l în coastă, și i-a zis: „Scoală-te, iute!” Lanțurile i-au căzut jos de pe mâini. Apoi, îngerul i-a zis: „Încinge-te și leagă-ți încălțăminte”. Și el a făcut așa. Îngerul i-a mai zis: „Îmbracă-te în haină și vino după mine.” Petru a ieșit afară și a mers după el, fără să știe dacă ce făcea îngerul este adevărat. I se părea că are o vedenie. După ce au trecut de straja întâi și a doua, au ajuns la poarta de fier, care dă în cetate, și ea li s-a deschis singură; au ieșit și au trecut într-o uliță. Îndată, îngerul a plecat de lângă el.” (Faptele Apostolilor 12:7-10)

Îmi aduc aminte când am văzut pentru prima dată o ușă automată. Eram în centrul orașului cu fratele meu, am ajuns în fața unei uși și aceasta s-a

deschis. Am ieșit din nou afară, am venit din nou în fața ușii și s-a deschis din nou. Părea cel mai uimitor lucru pe care îl văzusem.

Ei bine, ghici ce? Ușile automate nu sunt ceva nou! Faptele apostolilor 12:10 ne spune că o poartă din fier "li s-a deschis singură" iar Petru a ieșit pe ea. Ce istorisire incredibilă a puterii lui Dumnezeu!

Dar acum vreau să observați că după ce Petru a părăsit închisoarea, versetul 10 ne spune: "**Îndată, îngerul a plecat de lângă el**". Îngerul l-a adus doar până acolo, apoi i-a spus: "Petru, vreau ca tu să vezi cum lucrează puterea lui Dumnezeu aici".

Poate te gândești că Dumnezeu este slab și nu poate face nimic. Sau că Dumnezeu nu este interesat și nu îi pasă. Poate chiar spui: "Unde este Dumnezeu? Este El capabil? Nu-I pasă?"

Cred că este important pentru această relatare faptul că eliberarea lui Petru a sosit în ultimul moment. Dumnezeu pare să rezolve cu foarte mult calm criza lui Petru. De fapt, întreaga istorisire este caracterizată de relaxare.

Îngerul a venit, l-a lovit pe Petru în coastă și i-a zis: "Hei, Petru. Trezește-te". Prins într-un somn adânc, nu e de mirare că Petru era puțin amețit și poate se întreba cât era ceasul. Îngerul l-a zorit: "Haide, fiule, trezește-te". Poate că Petru a răspuns: "Cât este ceasul?" Îngerul i-a spus: "Nu contează cât este ceasul, noi evadăm. Așadar, încalță-te și îmbracă-te !" Dacă evadezi, te îmbraci în timp ce ieși? Atunci, nu are nicio logică să alergi într-un colț, să te furișezi pe lângă vreun zid, apoi să alergi către un alt colț și să mergi tiptil pe lângă o altă strajă înarmată. Pur și simplu au ieșit. Fiecare soldat era fie adormit, fie în transă. Fiecare poartă încuiată s-a deschis. Apoi îngerul l-a lăsat. Părea pur și simplu să fie o plimbare lejeră de seară dintr-o închisoare de maximă siguranță!

Iată ce s-a întâmplat apoi în Faptele apostolilor
12:

Când și-a venit Petru în fire, a zis: „Acum văd cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scăpat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeu.” După ce și-a dat bine seama de cele întâmplate, s-a îndreptat spre casa Mariei, mama lui Ioan, zis și Marcu, unde erau adunați mulți laolaltă și se rugau. A bătut la ușa care dădea în pridvor, și o slujnică, numită Roda, a venit să vadă cine e. A cunoscut glasul lui Petru și, de bucurie, în loc să deschidă, a alergat înăuntru să dea de veste că Petru stă înaintea porții. „Ești nebună!” i-au zis ei. Dar ea stăruia și spunea că el este. Ei, dimpotrivă, ziceau: „Este îngerul lui.” Petru însă bătea mereu. Au deschis și au rămas încremeniți când l-au văzut. Petru le-a făcut semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum îl scosese Domnul din temniță și a zis: „Spuneți lucrul acesta lui Iacov și fraților.” Apoi a ieșit și s-a dus într-alt loc. Când s-a făcut ziuă, ostașii au fost într-o mare fierbere, ca să știe ce s-a făcut Petru. Irod, după ce l-a căutat în toate părțile și nu l-a aflat, a luat la cercetare pe păzitori și a poruncit să-i omoare. În urmă, s-a coborât din Iudeea la Cezareea, ca să rămână acolo.

Cred că e uimitor că pentru Petru a fost mai ușor să evadeze din închisoare decât să intre la acea întrunire de rugăciune. Dacă Domnul a putut deschide poarta închisorii, nu credeți că ar fi putut face ca poarta de la casa Mariei să se deschidă? Iată o lecție despre rugăciune: Niciodată, rugăciunea

nu este scuză pentru lenevie. Trebuie să Îl căutăm pe Domnul în mod continuu pentru ceea ce vrea El să facem, apoi să facem.

Niciodată, rugăciunea nu este scuză pentru lenevie. Trebuie să Îl căutăm pe Domnul în mod continuu pentru ceea ce vrea El să facem, apoi să facem.

Trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu pentru pâinea cea de toate zilele, dar trebuie și să ieșim ca să luăm pâinea. Biblia spune: **"Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce"**(2 Tesaloniceni 3:10b). Nu e minunat echilibrul Cuvântului lui Dumnezeu? Petru nu ar fi putut deschide nicicum poarta aceea a închisorii, dar el putea deschide poarta casei Mariei.

Poate că nu putem schimba apa în vin, dar putem umple ulcioarele. Poate că nu îl putem învia pe Lazăr dintre cei morți, dar putem să-i îndepărtăm hainele purtate în mormânt.

În ultima parte din Faptele Apostolilor 12, citim:

Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărătești, a șezut pe scaunul lui împărătesc și le vorbea. Norodul a strigat: „Glas de Dumnezeu, nu de om!” Îndată l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi.

Irod este lovit de moarte pentru mândria și aroganța lui și mâncat de viermi. Este un lucru înfiorător, dar puteți sesiza mâna nevăzută a lui Dumnezeu în toate acestea, pentru că exact în următorul verset citim: ” **Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, și numărul ucenicilor se mărea.**” (Faptele apostolilor 12:24)

AMINTIȚI-VĂ ACESTE LUCRURI

Dacă ești într-o situație și Dumnezeu nu te eliberează, adu-ți aminte că El nu l-a scăpat pe Iacov și asta nu pentru că nu poate. Dacă Dumnezeu lucrează într-un mod pe care nu îl poți vedea, nu înseamnă că Dumnezeu nu lucrează. Dacă se pare că răul învinge, adu-ți aminte doar că succesul răului este numai temporar.

Woodrow Wilson spunea odată: ”Mai degrabă eșuez temporar într-o cauză care în cele din urmă va învinge decât să reușesc temporar într-o cauză care în cele din urmă va eșua.”

Iată patru lucruri de reținut:

1. *Să n-ai pretenția de a înțelege. Nu vei reuși niciodată.*
2. *Amintește-ți de resursa rugăciunii.*
3. *Ațintește-ți privirile asupra lui Dumnezeu și odihnește-te în dragostea Lui*
4. *Așteaptă ca puterea lui Dumnezeu să se manifeste la timpul și în modul Lui*

El este Hristos în orice criză.

O rugămintea de final...

Prietenul meu, ți-ai dat viața Domnului? Ai tu siguranța că, dacă ar fi să mori chiar acum, ai merge direct în rai? Dacă nu, te rog oferă-mi oportunitatea de a-ți spune cum poți fi salvat, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu.

■ RECUNOAȘTE-ȚI PĂCATUL

Mai întâi, trebuie să înțelegi și să recunoști că ești un păcătos. Biblia spune: **"Nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar"** (Romani 3:10). **"Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu"** (Romani 3:23). Păcatul este o ofensă împotriva lui Dumnezeu, ofensă care atrage o pedeapsă severă: **"Fiindcă plata păcatului este moartea** (separarea veșnică de dragostea și mila lui Dumnezeu), **dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru"** (Romani 6:23).

■ RENUNȚĂ LA EFORTURILE PERSONALE

În al doilea rând, trebuie să abandonezi orice efort de a te salva singur. Dacă ne-am fi putut mântui noi înșine, moartea lui Isus nu ar fi fost necesară! "A fi religios" nu te poate duce în rai. Biblia spune că **"El ne-a mântuit nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui** (a lui Dumnezeu)" (Tit 3:5). Mântuirea este prin harul lui Dumnezeu, **"... nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni"** (Efeseni 2:8-9).

■ RECUNOAȘTE PREȚUL PLĂTIT DE HRISTOS

În al treilea rând, trebuie să crezi că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a murit pentru păcatele tale. **"Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi"** (Romani 5:8). Aceasta înseamnă că El a murit în locul tău. Datoria păcatului tău a fost plătită de sângele lui Isus Hristos care "ne curățește de orice păcat" (1 Ioan 1:7).

■ ACCEPTĂ-L PE HRISTOS CA MÂNTUITOR AL TĂU

În al patrulea rând, trebuie să te încrezi în Isus Hristos și numai în El pentru mântuirea ta. **"Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit"** (Faptele apostolilor 16:31). Mântuirea este darul lui Dumnezeu pentru tine! **"Darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru"** (Romani 6:23). **"În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți"** (Faptele apostolilor 4:12). Roagă-te sincer această rugăciune simplă:

Dragă Doamne, știi că sunt un păcătos. Știi că Tu mă iubești și vrei să mă salvezi. Știi că nu mă pot mântui singur. Cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care a murit pe cruce ca să plătească pentru păcatele mele. Cred că Dumnezeu Te-a înviat din morți. Renunț acum la păcatul meu și, prin credință, Te primesc ca Domn și Mântuitor. Iartă-mi păcatele și mântuiește-mă, Doamne Isus. În Numele Tău mă rog, Amin.

Dacă te-ai rugat această rugăciune astăzi, te rugăm spune-ne și nouă, contactându-ne la adresa de pe spatele acestei broșuri. Apoi, caută în zona ta o biserică ce Îl onorează pe Hristos și care crede Cuvântul Bibliei. Mergi la pastorul acelei biserici

și spune-i ce a făcut Dumnezeu pentru tine. Se va bucura împreună cu tine, și noi ne vom bucura de asemenea!

EU-CRED

”
Îndrumă-i pe oameni
spre Scriptură
apoi dă-te din drum.”

DR. ADRIAN ROGERS

**VREI SĂ SUSȚII
DRAGOSTEA DE MARE PREȚ
(LOVE WORTH FINDING)?**

Această lucrare este susținută în principal prin generozitatea creștinilor dedicați să împărtășească Cuvântul Domnului cu oameni din orice context care sunt pierduți și care suferă.

Dacă această resursă ți-a fost de folos, te invităm să ni te alături spre a-i binecuvânta pe alții cu Evanghelia lui Isus Hristos.

ROMANA.lwf.org

lwf.org/give

CAUȚI MAI MULTE RESURSE?
ROMANA.lwf.org | În limba engleză: **lwf.org**

*Versiunea în limba română: Mihail și Emanuela Geabou
Biblia: traducerea Dumitru Cornilescu*

 DRAGOSTEADEMAREPREȚ[®]
D R . A D R I A N R O G E R S ,

PO Box 38400 | Memphis TN 38183-0400

© 2020 Love Worth Finding Ministries. Acest material nu poate fi reprodus în niciun format, nicio parte nu poate fi folosită sau reprodusă fără permisiunea prealabilă scrisă din partea organizației Dragostea de Mare Preț (Love Worth Finding), deținătoarea drepturilor de autor. Materialul va fi folosit doar în scop personal și studiu individual.

În lumea egocentrică de azi, aflată în ritm alert, este dificil să găsești învățătură biblică de calitate, cu atât mai mult învățătură care să prezinte adevăr profund într-un mod simplu, în așa fel încât să poată fi aplicat în viața de zi cu zi. **Dragostea de Mare Preț** (Love Worth Finding) înțelege această luptă și caută să-i ajute pe creștini să crească în credință prin învățăturile neschimbătoare prezentate de pastorul și învățătorul **Dr. Adrian Rogers**.

Preocuparea noastră este aceea de a facilita accesul necreștinilor, precum și al creștinilor mai noi sau mai vechi în credință la înțelepciunea biblică, simplu prezentată de-a lungul vieții sale.

În timp ce răspândim Evanghelia Domnului Isus, dorința noastră este aceea ca toți oamenii să consolideze relația lor cu Dumnezeu.

PUTEȚI GĂSI RĂSPUNSURI ȘI ÎNCURAJARE
ROMANA.lwf.org | În limba engleză: **lwf.org**

PO Box 38400 | Memphis TN 38183-0400

ROK145